

7. oktober 1981

Aftenposten og politisk nyhetsformidling.

Aftenpostens omtale av Arbeiderpartiets landsstyremøte betyr ganske riktig, som avisen generelt påpeker på lederplass at vi ikke ble "tiet ihjel". Likevel er det grunn til å se litt på hva det var som ble formidlet til Aftenpostens lesere.

Under overskriften Politisk innsyn - "Ap er seg selv nok" - ble det gitt en fortolkning av hva som var mitt budskap, som hverken jeg eller de som var til stede på møtet kjente seg igjen i. Noe referat eller sammendrag av foredragets momenter ble da heller ikke gitt.

La meg derfor på denne måten formidle noen av momentene fra foredraget og møtet.

Arbeiderpartiet er etter valget preget av nøktern optimisme og av vilje til å gjøre en innsats. Vi er klar over at vi står foran store oppgaver. Vi vet at det kreves fantasi og hardt arbeid. Vi står politisk samlet. Men vi er ikke preget av selvtilfredshet, selv om vi har tro på vårt eget idégrunnlag og muligheten for sterkere politisk gjennomslag. Jeg pekte på det alvorlige trekket i bildet at ungdommen i for liten grad slutter opp om Arbeiderpartiet, og understreket at vi må gjøre en ekstra innsats for å vinne tillit hos unge mennesker. Hele partiet må engasjere seg. "Dette dreier seg både om politikk, organisasjon, arbeidsformer og kontaktflater." Aftenposten etterlyser på lederplass: "Viljen til politisk selvransakelse, til å ta selvkritikk". Dersom det har vært noen mulighet for å misforstå, la meg understreke at vi i høy grad også er opptatt av kritisk analyse. Jeg sa bl.a. følgende: "Vi har ofte hatt mer enn nok med å arbeide ut og få flertall til politiske løsninger i en vanskelig og krevende tid. For liten oppmerksomhet har nok gått til å informere og forklare og til å argumentere imot våre politiske motstandere. Det har vært for lett å være i opposisjon". Dette er selvkritikk, på vegne av alle som har hatt ansvar gjennom flere år. Og det er ikke å rette skytset utover - til andre - hverken til A-pressen eller annen presse for den saks skyld. Lavere vekst, økonomisk vanskelige tider ute og varige poli-

tiske belastninger har vært Arbeiderpartiets hverdag. Men, som jeg også pekte på - "Vi skal ikke skylde på velgerne. Det er vår jobb å få frem budskapet. Det er vi som må formidle virkeligheten. Det er kvaliteten i vårt politiske arbeid, i vårt organisasjonsarbeid og i hele vår kontakt med velgerne som til syvende og sist er avgjørende".

Aftenposten legger meg i munnen, noe jeg slett ikke vil identifisere meg med: "Ifølge statsministeren var det ganske utenkelig at det var politikken det var noe i veien med." Slik kan man ikke forstå mitt foredrag til landsstyret. Men før jeg går litt nærmere inn på en slik problemstilling, la meg bare få minne om at et valgresultat på mer enn 37% ikke kan tolkes slik Aftenposten synes å mene at Arbeiderpartiet "på område etter område har vært i strid med velgerne's interesser og behov". Det er likevel grunnlag for å se nøye på arbeidsformer og beslutningsprosesser. "Jeg er overbevist om at gode saker er blitt dårlige saker fordi vi ikke hadde gjennomarbeidet dem godt nok - hverken innholdet eller presentasjonen". Min konklusjon var denne: "Hvis våre aktive partiarbeidere ute faktisk føler at de ikke greier å formidle vår politikk på ett eller flere områder på en overbevisende måte - kanskje er de heller ikke i stand til å overbevise seg selv? - da er det noe som er galt. Enten med politikken. Eller med presentasjonen. Eller med begge deler.

Det er bare ett svar på dette: Grundigere gjennomarbeiding av alle saker, bedre forberedelse og klarere svar når vi skal ut og slåss for dem i hverdagen".

Det må være en underlig fortolkning å tolke seg bort fra at disse sentrale avsnittene i mitt foredrag skulle bety at "vi er oss selv nok" - at vi ikke er i stand til selvkritikk - og at vi ikke er opptatt av hva velgerne føler og mener.

Til sist, bare et lite poeng til ettertanke. Aftenposten, som har hundrevis av bilder av undertegnede, tatt av Aftenpostens egne, utmerkede fotografer, er

heller ikke fornøyd med sitt eget billedarkiv når de skal gi sine lesere et solid grunnlag for å bedømme Arbeiderpartiet. For virkelig å gi et saklig og dekkende grunnlag for egne meninger, har man kjøpt inn et meget spesielt - og slett ikke vennligsinnet bilde fra Der Spiegel.

Jeg har en følelse av at argumentene ville stå politisk og saklig sterkere hvis man gjenga hva som var sagt og unnlot å fortegne virkeligheten. Vi er nå etter et valg, ikke foran!

For jeg slutter meg helt ut til det Aftenpostens leder 6/10 sier: "Tross alle sine mangler, ville det norske hverdagsdemokrati være noe ganske annet enn det er hvis en partidirigert presse skulle være alene om den politiske nyhetsformidling". Mitt spørsmål er: "Hvilken presse er det som kan sies å være "partidirigert"?" Det er iallfall ikke melodien eller målsettingen for A-pressens virke. Også den bekjenner seg til "den brede informasjonsforpliktelse som er selve drivkraften i den daglige virksomhet".